

Masa rotundă a revistei „Teatrul“

Colectivul Teatrului de Stat din Reșița

Participanți : Mircea Avram, directorul teatrului, regizorii Eugen Vancea și Ioana Ottescu, actorii Cristian Pîrvulescu, Mircea Ipate Mareș, Doina Neamțu, Florin Mihail Miron, Eugen Motățeanu, Dan Turbatu, Iuliana Doru-Iiescu.

Din partea redacției : Mira Iosif și Virgil Munteanu.

Reluăm și în această stagiune tradiția meselor rotunde ale revistei Teatrul, propunându-ne să reflectăm problemele specifice de primă importanță, ale vieții teatrale, dezbateri în care au cuvîntul creatorii înșiși. Totodată, dorim să aducem pe agenda discuțiilor noastre situația la zi a unor teatre din țară, prezentînd punctele de vedere ale celor care, la mari distanțe de Capitală, activează neobosit în rîndul unui public divers, din ce în ce mai doritor de cultură teatrală. Inaugurăm discuția noastră cu membrii colectivului artistic al Teatrului de Stat din Reșița. Alegerea nu este întâmplătoare. Am considerat că acest teatru, situat într-un vechi și puternic centru industrial al țării, poate să aducă în prim-planul atenției unele probleme de un interes deosebit pentru viața tuturor teatrelor din țară.

Redăm în paginile care urmează cîteva aspecte esențiale ale discuției care a avut loc vreme de cîteva ceasuri, cu regretul de a nu putea reda totodată și atmosfera de concentrată emoție și răspundere profesională proprie acestei „mese“.

REDACȚIA : Pentru început, v-am ruga să rezumați dumneavoastră coordonatele concrete de care în mod firesc țineți seama dînd vă elaborați planurile artistice.

MIRCEA AVRAM : Să plecăm de la un fapt exact. Acum douăzeci și trei de stagiuni, instituția noastră a fost creată în scopul îmbogățirii vieții culturale într-un centru în-

In cele două fotografii : Doina Neamțu, Eugen Motățeanu, Ioana Ottescu, Virgil Munteanu, Mircea Avram, Mira Iosif, Cristian Pîrvulescu, Iuliana Doru-Iliescu, Mircea Ipate Mareș, Dan Turbatu, Eugen Vancea

dustrial. Orașul nostru este o cetate a oțelului, un punct de mare pondere economică pe harta țării. Asta înseamnă că structura socială a populației noastre este preponderent muncitorească. Nu credeți că în mod firesc profilul activității noastre se definește de la bun început?

EUGEN VANCEA : Se poate vorbi de un specific marcant al publicului nostru. Nu numai Reșița, dar și alte localități învecinate pe care teatrul nostru este chemat să le viziteze, — mă gândesc la Oțelul Roșu, Oravița, Anina, Caransebeș, Moldova Nouă — sînt orașe cu un profil industrial, în care dominant este elementul muncitoresc. Analizînd compoziția socială a populației județului nostru — din care se recrutează publicul nostru virtual — trebuie să avem în vedere și mediul sătesc în care încercăm să pătrundem cu spectacolele noastre. Întreg teritoriul județului Caraș-Severin, inclusiv stațiunea balneo-climaterică Herculane, constituie aria noastră de activitate artistică permanentă.

Ce așteaptă publicul de la noi...

MIRCEA AVRAM : Din totdeauna teatrul nostru a ținut seama de acest specific, dar mai cu seamă în ultima vreme am încercat să acordăm o înțelegere mai complexă cerin-

țelor legate de acest specific. Este vorba despre ce așteaptă publicul de la noi și despre ce sîntem noi datori să-i oferim. Ne referim la nivelul său de pregătire, la stadiul evoluției sale, la capacitatea sa de înțelegere, la stratificarea gusturilor. Însi-tăm asupra acestui aspect pentru că am înțeles că în alcătuirea programului nostru, pornind de la repertoriu, trebuie să ținem seama de aceste date concrete.

CRISTIAN PÎRVULESCU : Sînt printre spectatorii noștri oameni care văd pentru prima oară un spectacol de teatru. Stagiunea trecută, de pildă, am pătruns — greu, dar am pătruns — într-o așezare de munte unde nu fusese niciodată jucat un spectacol.

MIRCEA AVRAM : Am jucat într-o localitate nu foarte periferică, în care ultimul spectacol de teatru avusese loc cu trei ani în urmă. E un aspect pe care nu avem voie să-l ignorăm. Într-un sens, munca noastră este o permanentă muncă de pionierat. Să nu uităm că media de vîrstă a populației județului nostru este foarte mică. Statisticile arată că în uzinele noastre, preponderent este tineretul și să nu uităm că mulți tineri vin în uzină din localitățile de care vorbea Cristian Pîrvulescu.

REDACȚIA : Totuși, nu punctul zero reprezintă punctul de control al vieții spirituale și universului cultural al publicului dumneavoastră.

MIRCEA AVRAM: Da, fără îndoială, și aici a fost greșeala pe care nu am vrea s-o mai repetăm. Considerând că ne adresăm unui public necopt să zicem, am înscris în repertoriu lucrări ușurele, cu un pronunțat caracter de divertisment, dorind prin ele să ne câștigăm spectatori. Și s-a ajuns la situația numai aparent paradoxală că numărul spectatorilor noștri a scăzut îngrijorător de mult. Stagiuni de-a rîndul ne-am desfășurat activitatea în turnee și deplasări, atingînd, cu eforturi și sacrificii considerabile, indicii de plan propuși.

EUGEN VANCEA: Spectatorii noștri ne cer spectacole accesibile, dar nu neconsistente. La această constatare am ajuns odată cu reprezentarea piesei *Ochii dragi ai bunicului* de Mihail Davidoglu...

REDAȚIA: ...Cu care ați înregistrat un succes de prestigiu, participînd și în faza finală a Festivalului Național din primăvara acestui an...

EUGEN VANCEA: Piesa lui Davidoglu a fost un succes de prestigiu, dar și un real succes de public. Fără să o supraevaluăm, o prețuim pentru adevărul de viață pe care-l conține și pentru temperatura la care dezbate probleme de viață atât de apropiate oțelărilor reșițeni. Regăsindu-se aici, cu problemele, bucuriile, frământările și biruințele lor, reșițenii ne-au răsplătit strădania, de loc ușoară, de a realiza acest spectacol, cu o participare care ne-a redat încrederea în forțele proprii, de ce să n-o mărturisim, destul de veștejită.

REDAȚIA: Înțelegem că stagiunea care a trecut, și în care noi înșine am înregistrat cu satisfacție reușitele dumneavoastră, a însemnat pentru teatrul reșițean un reviriment.

MIRCEA AVRAM: În bună măsură, da. În primul rînd pentru că ne-au devenit mai limpezi coordonatele după care trebuie să ne orientăm activitatea. Am alcătuit, credem noi, cu mai multă rigoare repertoriul nostru. Ne-am propus lucrări mai ambițioase care să stimuleze creator colectivul. *Don Carlos*

de Schiller, *Omul care...* de Horia Lovinescu, *Omul care a văzut moartea* de Victor Eftimiuiu, *Păcală* de Ștefan Tita.

REDAȚIA: Totuși, nu regăsim în repertoriul actualei stagiuni piesa care să continue inițiativa din anul trecut, acea lucrare realizată în colaborare strînsă cu teatrul și care să reflecte realitățile specifice reșițene. De fapt, lipsește lucrarea originală de interes major, care să dezbată problemele actualității noastre.

Dramaturgii doresc premiera pe o scenă bucureșteană

MIRCEA AVRAM: Întîmpinăm o anumită rezistență din partea dramaturgilor. Ce vreți, fiecare își dorește premiera pe țară pe o scenă bucureșteană. Și totuși noi dispunem de mijloace deosebite — organele locale care ne tutelează ne sprijină foarte mult — putem oferi condiții de documentare, de investigație a unui univers uman și social foarte interesant, putem asigura un climat creator deosebit dramaturgului care s-ar lăsa convins să scrie pentru noi și despre publicul nostru.

REDAȚIA: Să considerăm aceasta ca un apel adresat direct dramaturgilor noștri. Și să ajungem la probleme concrete de muncă ale colectivului.

MIRCEA AVRAM: Așadar, ne propunem un repertoriu mai judicios alcătuit, mai apropiat, nu numai prin accesibilitate, dar în primul rînd prin conținutul lui, de cerințele și exigențele publicului nostru.

În al doilea rînd, ne-am întărit colectivul. Acest lucru este foarte important pentru noi. Ani de-a rîndul la Reșița nu au venit actori tineri. Ani de-a rîndul, colectivul nostru, și așa foarte restrîns, s-a străduit să acopere toate compartimentele unor distribuții cît de cît apropiate cerințelor pieselor...

CRISTIAN PIRVULESCU: Pare o glumă, dar neori eram puși în situația ca actori de peste 40 de ani să interpreteze adolescenți...

Tindem către omogenizarea trupei

IOANA OTTESCU: Acum situația s-a îmbunătățit. Actorilor de bază ai teatrului li s-au adăugat elemente tinere provenite din Institut. Acum două stagiuni ne-au venit oinci

absolvenți, anul acesta, în completare, au venit două tinere actrițe. Strădania noastră se îndreaptă către omogenizarea trupei. Ne preocupă integrarea tinerilor în colectivul nostru, le prețuim talentul, le oferim prilejul să joace roluri multe și bune, pentru a nu ne părăsi prea curînd, cum se întîmplă în alte teatre.

Alcătuind afișul, ținem seama pe cît putem de necesitatea formării actorilor: dorim o cît mai completă și echilibrată utilizare a colectivului. Ne-am străduit și ne vom strădui și pe viitor să prilejuim tuturor actorilor noștri o reală afirmare.

FLORIN MIHAIL MIRON: Lăsați-ne pe noi să spunem acest lucru. Ne simțim, într-adevăr, bine la Reșița, pentru că ne simțim utili. Jucăm mult, roluri diverse și aproape că nu există spectacol în care să nu fim distribuiți în roluri importante. Colegii noștri mai vîrstnici ne-au primit cu căldură, și acele reticențe, existente în mod firesc la început, s-au topit.

EUGEN MOTĂȚEANU: Cu toate acestea, avem și noi o nemulțumire, o doleanță dacă vreți. Simțim nevoia, cu atît mai mult cu cît sîntem la începutul carierei noastre, să ne verificăm realizările. Desigur, publicul își spune de fiecare dată opinia, ne aplaudă sau nu, dar noi dorim ca munca noastră să fie suspusă judecății unor oameni de competență. Or, trebuie să recunoașteți și dumneavoastră că activitatea noastră s-a reflectat prea puțin în paginile revistei „Teatrul“, ca și în paginile altor publicații centrale.

REDACTIA: O recunoaștere a acestui fapt e și invitația pe care v-am făcut-o pentru a realiza această discuție. Ne vom strădui să fim mai prezenți în mijlocul dv. și, în general, să oglindim cu mai multă consecvență activitatea scenelor din țară. Totuși, ziarul local, presa timișoreană, nu vă sprijină?

MIRCEA IPATE MAREȘ: E adevărat, ziarul local publică cu regularitate cronici la spectacolele noastre, dar cronicarul respectiv apreciază atît de contradictoriu munca noastră și în termeni atît de străini analizei critice, încît mai degrabă seamănă confuzii decît ne ajută.

DAN TURBATU: Nu ne temem de critică, oricît de aspră ar fi, dar preferăm o critică severă și competentă, la obiect, și nu o suită de laude aduse în termeni sportivi. De aceea vă rugăm stăruitor să fiți cît mai prezenți în mijlocul nostru.

REDACTIA: Revenind la obiectivul principal al discuției noastre, ce vă propuneți ca obiectiv imediat în activitatea dv., și care ar fi, totodată, liniile de perspectivă ale teatrului?

MIRCEA AVRAM: Vorbeam despre componența colectivului artistic al teatrului nostru. E de prisos, cred, să subliniez că alcătuirea unui colectiv omogen, divers, asigură în bună măsură calitatea activității noastre. Noi avem un colectiv relativ mic, în raport cu alte teatre, avem doar 25 de actori, doi

Eugen Vancea

Doina Neamțu

Florin Mihail Miron

zorigi, un scenograf. Vă dați seama la ce efort trebuie să supunem acest colectiv, în condițiile în care ne propunem să realizăm șapte-opt premiere în fiecare stagiune. De aceea, vom căuta și în continuare să atragem către teatrul reșițean colaboratori de valoare, așa cum am făcut în stagiunea trecută cu artiștii emeriți Liviu Ciulei și Toma Dimitriu. În prezent, Toma Dimitriu, pensionat de Teatrul Național „I. L. Caragiale“, este angajatul nostru și sperăm să contribuie prin prestigiul prezenței sale la succesele pe care le dorim în acest an.

CRISTIAN PIRVULESCU : Vrem cu toții ca în această stagiune deplasările să nu mai constituie doar prilejul realizării planului de încasări, ci o activitate susținută, în scopul cuprinderii unei cât mai largi mase de spectatori.

MIRCEA AVRAM : De altfel, realizarea planului de încasări a încetat să constituie problema numărul unui a activității noastre. Ori cât de aride ar fi cifrele, ele sînt adesea foarte grăitoare. Nu vă spune mult faptul că media spectatorilor la sediu, adică în Reșița, a crescut în ultima stagiune față de stagiunile anterioare, cu mai mult de o treime ?

EUGEN VANCEA : Asta nu înseamnă că vom renunța la activitatea noastră în afara sediului. Vom respecta riguros contractele noastre cu localitățile importante din județ unde susținem stagiuni permanente. În același timp ne propunem să diversificăm inițiativele privind atragerea publicului către teatru.

REDACTIA : *La ce fel de inițiative vă referiți ?*

FLORIN MIHAIL MIRON : În stagiunea trecută am mers în uzine, ne-am întâlnit cu muncitorii, am discutat cu ei despre activitatea lor și a noastră, i-am invitat să fie oaspeții noștri.

DOINA NEAMȚU : ..Și au fost. Noi, tinerii, am improvizat un mic studio în încăperea clubului nostru. Aici am prezentat în fiecare seară, celor șazececi și patru de spectatori, piese într-un act, pe urmă am discutat în mod deschis și apropiat cu ei.

EUGEN VANCEA : În această stagiune, în cadrul aceluiași studio, vom alege și pregăti piese scurte, vom realiza recitaluri de versuri, vom căuta și alte forme de spectacole care să intereseze pături cât mai largi de spectatori. Sînt convins că pentru mulți tineri din orașul nostru, drumul către sala teatrului poate trece prin mica sală a clubului.

DOINA NEAMȚU : Eu am propus și altceva : teatrul nostru ar putea găzdui promoția mea și a colegilor mei, și am putea încerca împreună să recompunem, aici, pe scena teatrului nostru, spectacolele pregătite pe scena studioului „Casandra“.

MIRCEA AVRAM : Ca director al teatrului sînt bucuros să constat că, în ciuda greutăților obiective pe care nu rareori le în-

tîmpinăm, inițiativa și entuziasmul nu lipsesc actorilor noștri mai tineri sau mai vîrstnici.

REDACTIA : *Vorbeați de greutăți obiective...*

MIRCEA AVRAM : Există, și nu puține. N-are rost să vi le înșirăm pe toate. Nu văd în ce măsură aducerea lor în discuția noastră ar putea contribui la înlăturarea lor. Dar e destul de greu să-ți desfășori activitatea planificată cu rigoare într-o clădire care nu-ți aparține. Teatrul nostru repetă și joacă în clădirea Casei de cultură. Uneori, din suprapunerea activităților noastre, planificarea este dată peste cap, și dacă sîntem nevoiți să amînăm un spectacol, înțelegeți că prejudiciul este serios.

FLORIN MIHAIL MIRON : Adesea ne lipsește posibilitatea informării asupra vieții teatrale, nu avem la îndemînă publicațiile culturale, ne parvin cu mare greutate cele mai recente piese, și vreau să subliniez că nu avem posibilitatea să vedem nici un spectacol din București.

EUGEN VANCEA : Știați că la Reșița se obține cu greu revista „Teatrul“ ?

MIRCEA AVRAM : Aș dori să subliniez în încheiere că aici s-au atins majoritatea problemelor care ne preocupă. Participanții — actori din diverse generații și de diferite formații — au exprimat un punct de vedere care este al întregului colectiv. Esențial ni se pare efortul de ridicare a calificării profesionale existent în fiecare dintre noi, dorința sinceră a actorilor de a se autodepăși. Ne propunem ca fiecare reprezentanță a noastră să fie un adevărat examen profesional. În ceea ce mă privește, mă voi strădui să stimulez activitatea creatoare, să anim un spirit de responsabilitate.

REDACTIA : *Nu ne propunem să tragem acum concluzii la convorbirea noastră. Ni se pare că discuția și-a atins scopul propus : desfășurarea problemelor curente, schițarea cadrului de lucru cotidian, marcarea liniilor de perspectivă, conturează o imagine reală — și după părerea noastră — obiectivă a Teatrului din Reșița.*

Urmează ca în acest an teatral, pe care recent l-ați inaugurat, să confruntăm — și noi alături de publicul dv. — opiniile exprimate, opțiunile și inițiativele cu realizările artistice curente.

P. S.

La câteva zile după ce a avut loc discuția noastră cu membrii colectivului reșițean, un așii, răspîdit pe toate panourile Capitalei, anunța un nou program de noapte la barul Atlantic. Printre alți artiști ai genului, ne-a atras atenția „artista de film Carmen Struja“. Cine este această vedetă ? O absolventă a Institutului, repartizată în luna iulie a acestui an, la Teatrul de Stat Reșița și după cum se vede, absentă din mijlocul colectivului care o așteaptă.